

hans deraf følgende Ret og Pligt er, og hvilke Fordringer man i Henhold til Løven med Rette vil kunne stille til denne høje Embedsmand. Det er egentlig det, jeg vilde bede overvejet. Jeg ser nogen Fare ved den ret ubestemte Angivelse af hans Virksomheds Omraade og Form, som findes i Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sagde, første Gang han havde Ordet, at Indenrigsministeren forleden knyttede „Renteraadet“ — jeg bruger det samme Ord som det ærede Medlem — sammen med Sparekasseloven. Jeg er nødt til paa ny at protestere mod dette. Jeg har netop skilt dette Renteraad ud fra Sparekasseloven. Jeg har sagt, og det staar jeg ved, at jeg har den Opfattelse, at man baade ude omkring i Befolkningen og rimeligvis ogsaa i Tinget nedenunder vil sige, at hvis vi skal gøre den store Indrømmelse at stille alle Banker lige med Sparekasserne med Hensyn til Stempelbegunstigelse for Indlaan paa Kontrabøger og Indlaansbevis, saa vil man kræve, at de ogsaa maa ind under Renteraadet sammen med Sparekasserne. Med andre Ord, jeg har en Følelse af, at man vil knytte Renteraadet og Stempelbegunstigelsen til Bankerne sammen. Derfor har jeg søgt at skille Renteraadet ud fra Sparekasseloven og kun indsat det dér forudsætningsvis, nemlig for saa vidt det maatte blive vedtaget, at vi skal have baade Stempelbegunstigelse og Renteraad, hvad jeg antager, og at dette maatte blive vedtaget paa *Bankloven*, for at man saa kunde have de fornødne Bestemmelser i Sparekasseloven. Det maa jeg paa ny hævde, at der er intet som helst til Hinder for, at Sparekasselovforslaget, som det foreligger uden eller med Ændringer, kan vedtages, uden at man har vedtaget noget som helst om, at Bankerne skal have Stempelbegunstigelse eller ikke, og uden at der er nogen som helst Bestemmelse paa *Bankloven* om, at der skal ned sættes et Raad, som det ærede Medlem kalder et Renteraad. Sparekasseloven kan udmærket godt gaa paa egne Ben, saaledes som den foreligger. Der er kun indsat Bestemmelser om det Raad for, hvis et saadant Raad bliver oprettet, at kunne faa Medlemmer valgt til at sidde i det og for at kunne paalægge Sparekasserne det fornødne til Dækning af Udgifterne i Overensstemmelse med de Regler, der findes i begge Lovforslag.

Det er kun det, jeg har ønsket paa ny at understrege. I øvrigt har det selvfølgelig glædet mig, at man fra flere Sider har fremhævet, at der er overordentlig stor Trang til at faa Sparekasseloven, og at man ikke vil være saa betænkelig ved at stryge den Stempelbegunstigelse, som visse Banker har i Henhold til den nuværende Stempellov af 1911. Det er en Selvfølge, at hvis man virkelig tør stryge den Stempelbegunstigelse, sige, at den skal de Banker, der hidtil har haft den, ikke beholde, vil det lette Sparekasselovens videre Gang gennem Tingene overordentlig meget. Om man tør det, ved jeg jo ikke, og det skal jeg i det hele ikke udtale mig om, for det hører under min Kollega, Handelsministeren, men det har glædet mig, at man har fundet, at Sparekasseloven bør gennemføres, og man kan som sagt gøre det uden Hensyn til, hvilken Bestemmelse man maatte gennemføre om Bank- og Sparekasseraadet. I saa Henseende kan man gøre fuldstændig, som man maatte finde det opportunt under Behandlingen af Banklovsforslaget, Sparekasselovforslaget kan som sagt gaa paa egne Ben.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) vil jeg straks sige, at det ærede Medlem ved selvfølgelig lige saa godt som jeg, at det Skridt, der i sin Tid blev foretaget fra Statens og de store Bankers Side, aldeles ikke blev foretaget af den Grund, at man følte et Ansvar overfor Sparerne. Det Skridt blev gjort for at standse en Krise, der truede med at bryde frem. Det var den eneste Grund.

Bramsen: Jeg giver selvfølgelig den højtærede Minister Ret i — og det maa staa fast —, at man den Gang sikrede Sparerne, uden at man følte, at man havde noget som helst Ansvar overfor dem. Men den højtærede Minister kan netop ikke deraf drage den Konsekvens, at hvis en saadan Situation paa ny indtræder, vil man ikke yde dem noget, thi i Henhold til denne Lov vil det kunne siges, at man paa en Maade har et Ansvar.

Brandes: Jeg er nødt til at gøre den korte Bemærkning overfor den højtærede Indenrigsminister, at han maa have hørt sin Kollega Ministeren for Handel og Søfart ytre, at det er en Uretfærdighed, naar nogle Banker har Stempelbegunstigelse, andre ikke, og man kan jo finde et Vid-